

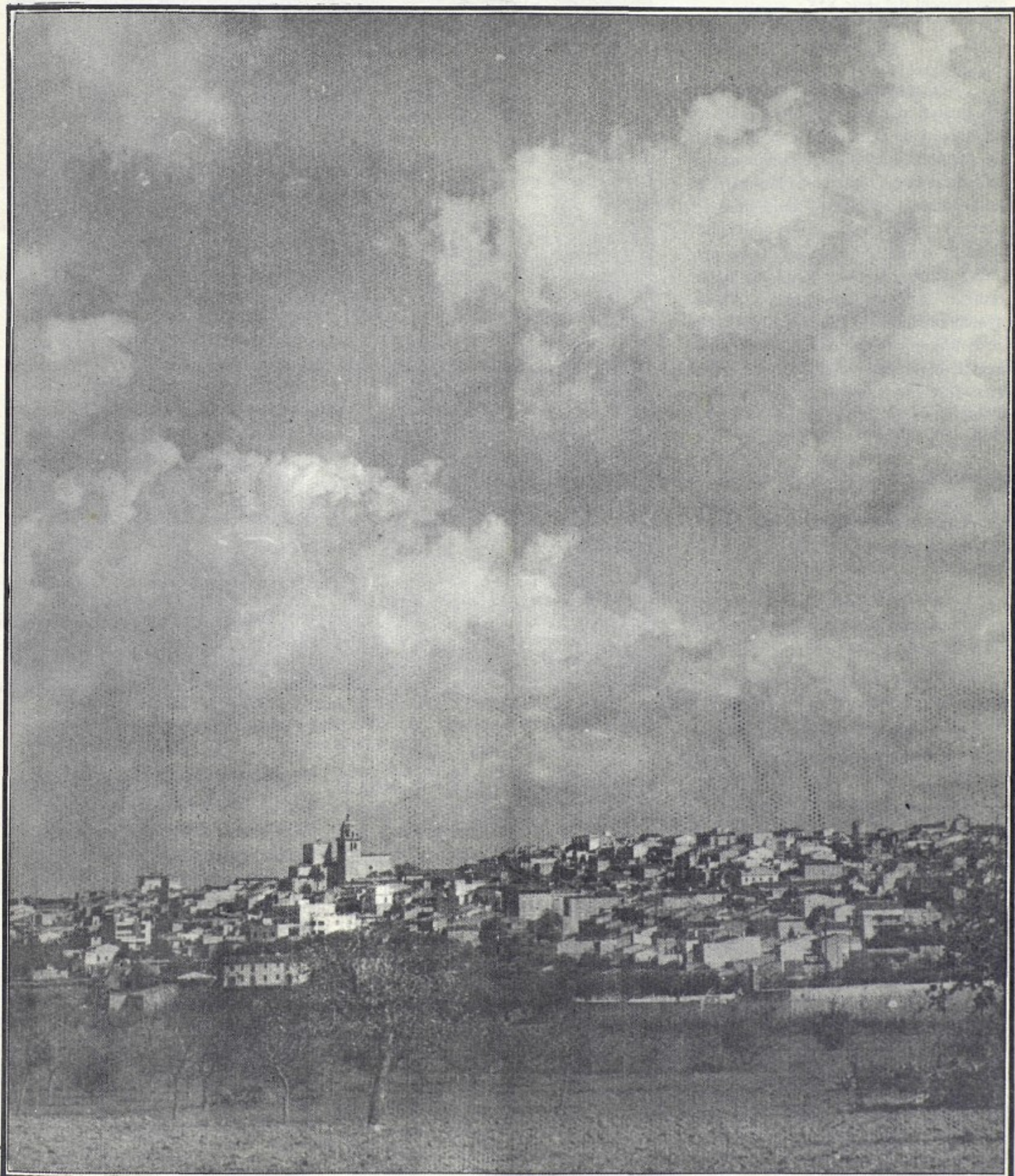
BONNA PAU

PREMSO
LONDRA

Núm. 430 Any XXXVI

MONTUÏRI

DESEMBRE 1988

Drets i obligacions del saig a principis del segle XIX

Un servei públic que s'ha perllongat fins als nostres dies, és el de saig.

Vegem seguidament el sou, pactes i obligacions conseqüentment al nomenament que d'aquest càrrec es féu a començament del segle XIX.

EL SAIG

... i es nomenava i es nomenà a Onofre Fuster, natural i veí d'aquesta, fill d'Onofre i de Catalina Pinya, donant-li les facultats que li corresponen com a tal oficial saig d'aquesta de Montuïri, el nomenament del qual es féu seguint els pactes i condicions següents i amb la dotació de trenta lliures a l'any sense perjudici d'augmentar-lo o disminuir-lo per ordre o disposició del govern i se li senyalen set lliures a l'any per l'obligació de l'oli que gastí per a la llumenera d'aquesta secretaria i per al carbó del brasero que entrarà a la secretaria tots els dies d'hivern i els altres dies que se li demani.

Pactes

1er.- Es pacta que haurà de cobrar pels seus drets per cada mandat o avisat essent dins el poble per cada persona vuit diners, i si és de fora vila, dotze doblers.

2on.- Per cada crida que faci a la plaça se li senyalen dotze doblers, i per tot el poble, quatre sous.

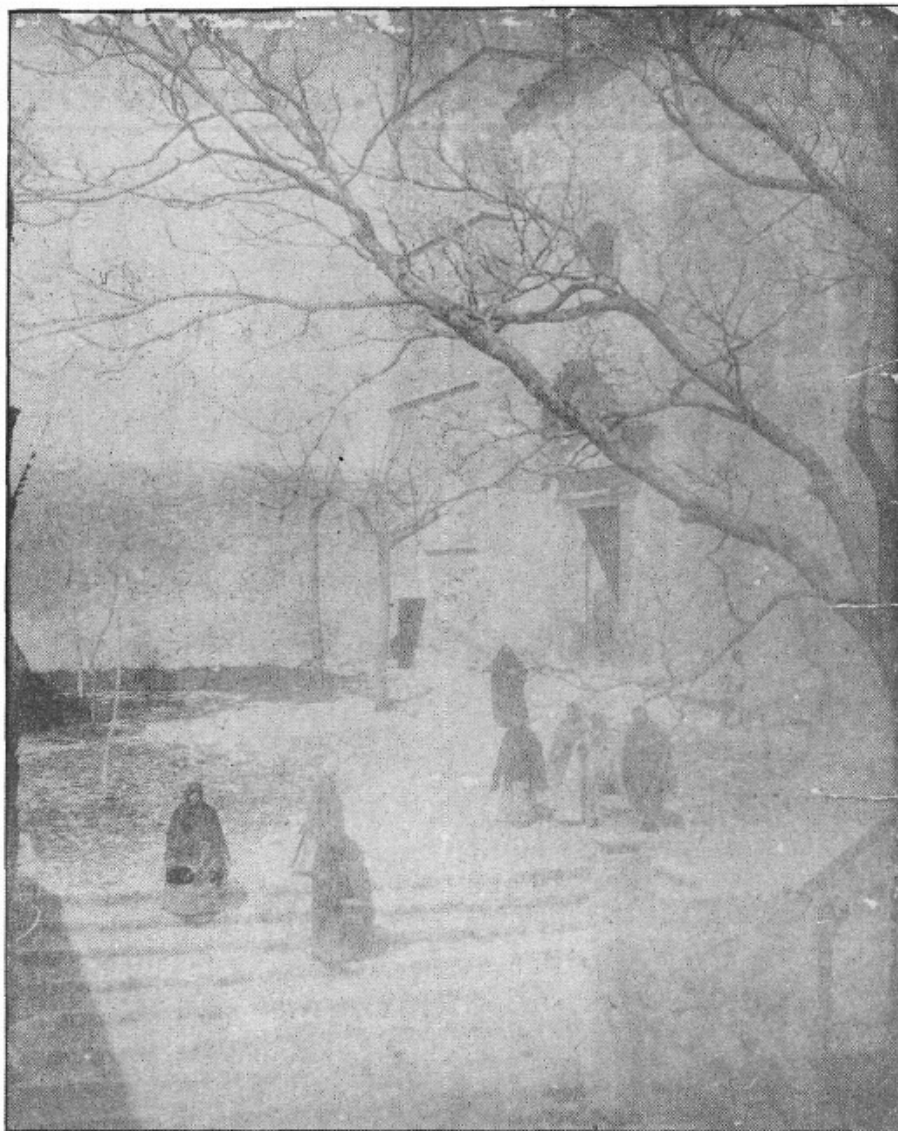
3er.- Que els treballs del seu ram se li pagaran segons aranzel o estil del poble.

4rt.- El pacte expressa que dins el terme de dos mesos haurà de saber llegir i escriure.

Obligacions gratis:

1er.- Convocar l'Ajuntament sempre que se li demani per qualsevol dels individus de l'Ajuntament.

2on.- Presentar-se tots els dies a casa del senyor Batle dues vegades, a saber, els matins i a les oracions; i a aquesta

Un matí d'hivern de principis de segle, algunes dones sortien de missa. (La foto, que acusa el pas del temps, mostra sobretot els canvis en "Es Graons" i en el vestir)

secretaria tots els matins a les nou i a les onze per si el sr. Secretari té alguna ordre o mandat que comunicar-li per disposició de l'Ajuntament o sr. Batle.

3er.- Agranar i espolsar i netejar tota la Casa de la Vila i secretaria tots els dissabtes.

4rt.- Tots els dies d'Ajuntament, estar present a la Casa de la Vila per impedir que ningú s'acosti a les portes de la secretaria i essent de nit encendre la llumenera i altres que se li mani per l'Ajuntament.

5è.- Fer les crides que se li manin per un i altre ram amb inclusió de les del clavari i recaudador de les contribucions

6è.- Les crides que farà pel poble les farà en els punts següents: Primer, a la plaça; segon, en el Pujol; tercer, a Ca Na Ripolla; quart, a les Tres Creus; quint, al Porrassar; sisè, a la portassa de Can Vanel; setè, illegible; vuitè, al Quarter; novè, a la Creu de Son Rafel Mas, i desè, al cantó de Can Pere de Manacor.

7è.- Avisar per torn, ja sia per fàbrica de camins ja sia pels carrers ja per sanitat, duent compte i raó d'un i altre ram.

8è i darrer.- La seva obligació serà la de complir amb totes les altres obligacions del seu ram, encara que no estiguin anotades en aquest nomenament.

Guillem Mas Miralles

PORTADA POSTAL HIVERNAL

L'extraordinària fira d'enguany ha fet recórrer per molts d'indrets la imatge del nostre poble

DECISIONS INOPORTUNES

Quan els ajuntaments del Pla de Mallorca havien pres la determinació de crear una policia rural va arribar la mala notícia que el Delegat del Govern de la nostra Comunitat Autònoma s'havia enfrontat amb la mateixa Comunitat, plantejant un contenciós administratiu en contra d'aquesta instauració.

La suspensió d'aquest acord va causar, més que sorpresa, malestar. I és molta la gent que no considera adequada aquesta resolució, tota vegada que dit Delegat del Govern hauria d'esser el primer interessat en resoldre els problemes que tant ens afecten i tocarn amb les mans cada dia, derivats de la inseguretat ciutadana, dins el pobles i finques dels nostres entorns.

Aquest fet fa malpensar, ja que quan es veia en aquest projecte de creació de la policia rural una mesura que podria esser eficaç per erradicar tants de robatoris i malfats com estam patint, ara resulta que aquest senyor, a més de no resoldre el problema de la delinqüència, sembla que tampoc no vol que el resolguin els altres.

Si pensam que la creació d'aquesta policia rural era ben vista i recolzada per la majoria dels parlamentaris elegits pel mateix poble balear, aquesta decisió fa suposar que no es tracta més que de discrepàncies polítiques, degut a les quals, ara Montuïri i els altres pobles del Pla de Mallorca, deixarem de beneficiar-nos.

Onofre Arbona

“MIRAU QUE ARRIBEN DIES...”

Aquestes són les paraules que com un toc de clarí obriren l'Advent. Eh! vosaltres, els acomodats, els acostumats, els escèptics: “Mirau que arriben dies”.

No penseu que tot seguirà igual, que els dies i els anys es repetiran monòtonament, que no hi ha res nou baix de la capa del sol. Arriben dies distints, dies nous, dies de salvació. Aixecau-vos, homes cansats, aixecau els vostres ulls i els vostres braços, homes apagats; il·luminau els vostres rostres, homes trists. Sapigueu que arriben dies lluminosos. Posau-vos a somniar, homes vulgars. Digau també vosaltres:

“Hem tengut un somni”

—Somni que les ciutats seran netes i belles, com una núvia endiumenjada; no s'embrutaran amb sang innocent, ni se sentiran gemecs o plors amargs. Tota la ciutat serà terra de llibertat.

—Somni que no hi haurà ciutats o nacions prepotents ni envejoses, ni pobles rivals i insolidaris. Totes les ciutats i països s'agermanaran i compartiran els seus valors i riqueses.

—Somni que no es trobarà cap llòc per emmagatzemar armes o per fer proves amb elles o per exercitar-se en el tir. Totes les guerres seran per combatre la malaltia i la fam.

—Somni que no es veuran ja captaires pels carrers, ni gent sense feina asse-

guda per les places. Totes les mans seran creadores i tots els talents aprofitats.

—Somni que qualche dia ningú se sentirà tot sol, i no hi haurà més droga que la de l'amor, ni més borratxera que la de l'Esperit, ni més fam que la de la justícia.

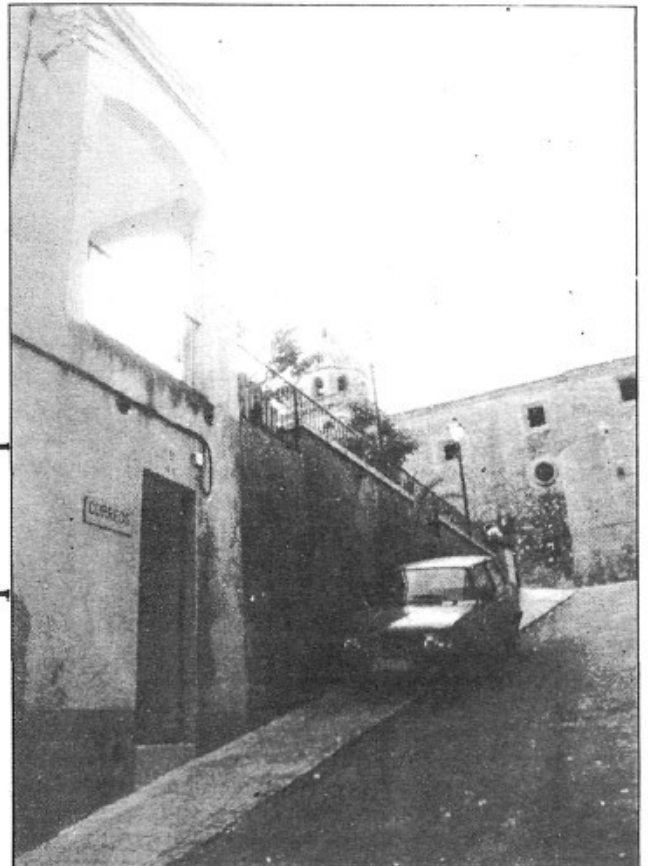
—Somni que totes les fronteres: les polítiques, militars, culturals, racials, cauran a la terra de l'oblid. Se superaran els blocs rivals i les aliances competitives. No es coneixeran més sigles que les de PUMO (*Pobles Units del Món*) i de U.C.G. (*Unió de Cors Grans*).

—Somni que Déu mateix inspirarà els nostres somnis i ens donarà força perquè es convertesquin en realitat.

I com que els somnis són expressió dels desitjos, tant de bo que ens encenguéssim en desitjos de fraternitat i solidaritat, de llibertat i de justícia, en desitjos de pau. Seria la millor preparació per a Nadal i l'anunci de la ciutat nova.

Andreu Genovart
(Adaptat de “Fuego en la tierra”)
(Adviento i Navidad 88)

Les festes nadalenes tornaran esser motiu perquè els carrers i Plaça de la vila es tornin omplir de gent.

**BONA
PAU**

DESITJA A TOTS ELS SEUS LECTORS
FELIÇ NADAL I MOLTS D'ANYS

Rafel Socias Miralles «Vermell»

PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS DE LA TERCERA EDAT DE BALEARS

En Rafel Socias Miralles "Vermell", de 65 anys, jubilat, és, des de primers de novembre passat, el nou President de la Federació d'Associacions de la Tercera Edat de Balears. Fou elegit per majoria a la reunió que per a tal finalitat es va celebrar a S'Arenal. Encara que d'aquesta elecció n'hagin parlat els diaris i els altres medis de comunicació social, BONA PAU, lògicament, també n'està obligada.

Tothom sap la feina que En Rafel Socias a desenvolupat a Montuïri aquests sis darrers anys. Cal recordar que pel desembre del 83 ja va encapçalar la gestora que promogué la posterior constitució de l'Associació que a la vila ell sempre ha presidit. L'1 d'Abril del 84 es va inaugurar el local social de Ca s'Escolà i pel desembre del mateix any varen concloure feliçment les gestions per a la cessió de Ca Ses Monges a fi d'instal·lar-hi el menjador de la Tercera Edat, el qual, si bé ho recordam, va començar a funcionar tot d'una amb l'equipament que les religioses havien deixat; encara que d'una manera oficial no es va inaugurar fins el 15 d'Agost de 1986, esdeveniments i tasques a les quals ell mateix hi va participar activament. Això fa que se'l reconegui com el vertader impulsor d'aquesta associació a Montuïri.

La funció que ara haurà de desenvolupar constituirà una nova etapa dins la seva vida. Es veurà obligat a llançar tota la federació regional i moltes coses més.

—¿No ho veis així, Rafel?

—Sí. Haurem d'apuntar tot d'una cap a la consecució d'un local a Ciutat: serà la seu de la Federació, ja que encara no en té.

—¿I les reunions?

—Fins ara es reunien a la casa del President; però, naturalment, manca un local social.

—¿Segurament comptareu amb altres persones per treballar?

—Sí; hi ha una junta directiva que s'haurà d'ampliar i repartir les tasques.

—¿Ja teniu fixats els primers objectius?

—Ens proposam aconseguir que les diferents associacions, que funcionen a molts de pobles, s'integrin a la Federació, objectiu que encara no s'ha assolit. També es pretén descentralitzar l'organització. O sia, farem grups o assemblees comarcals. Així es debatran millor els problemes de cadascú, ja que no són els mateixos els de Ciutat que els del Pla, que els de muntanya o els de llevant. També, amb les reunions comarcals serà més fàcil trobar-se i organitzar actes conjunts.

—S'ha dit que la Tercera Edat organitza moltes festes i excursions, i en canvi es preocupen poc per la cultura. ¿Què hi deis, a això?

Rafel Socias Miralles

—Que no és totalment ver. És cert que hem fet moltes excursions, festes i menjars, però també s'ha de reconèixer que quan s'ha ofert a la Tercera Edat cultura, conferències o actes formatius, els nostres associats han respost molt millor que altres col·lectius de Mallorca: els jubilats omplén més les sales de conferències que la gent més jove. De totes maneres consider que s'han d'augmentar les activitats culturals, ja que de cada dia són més les entitats que frenen les despeses per a festes i divertiments i incrementen les ofertes de tipus cultural.

PRIMERS OBJECTIUS

Integrar totes les associacions dels pobles a la Federació

Dur una línia més oberta i descentralitzada

Constituir grups o assemblees comarcals

Aconseguir un local social a Ciutat

Augmentar les activitats culturals

—Abans d'aquesta elecció, ¿ja tenieu qualque càrrec dins aquesta Federació?

—No.

—¿A què s'ha d'atribuir aquest interès per la Tercera Edat?

—No ho sé. Fa molts d'anys, a Felanitx, vaig conèixer amb una societat de la qual era el president. Estava formada en la major part per gent major; es deia "La Mutualidad la Protectora". Dels mil socis d'aquesta mutualitat n'hi havia 750 ò 800 que tenien més de 65 anys. Em contaven les seves penes i historietes i quan vaig retirar-me aquí, a Montuïri, vaig continuar ajudant a fundar l'associació, i fins ara.

—¿Què us suposarà aquest nomenament?

—Més feina.

—¿Com vàreu ésser seleccionat per aquest càrrec?

—Hi havia unes eleccions generals. Una dins l'assemblea ordinària i una altra dins l'extraordinària. Hi participaven quasi totes les associacions federades de Balears, encara que de Menorca i d'Eivissa en varen venir poques. El President havia estat nomenat per a quatre anys i ara acabava el plaç. Sembla que la gent no n'estava massa contenta i els presidents de la part forana em varen dir que m'hi presentàs i que em donarien el seu suport. I efectivament va ésser així.

—¿Per quant de temps és aquest nomenament?

**"A MONTUÏRI ENS
AGRADARIA TENIR UN
LOCAL MÉS GRAN I PODER-HI
MONTAR UN BAR"**

—Per a quatre anys.

—¿Quina serà la labor que fareu a partir d'ara?

—Avui mateix —era el 10 de novembre— he d'anar a prendre possessió del càrrec i he de tenir un canvi d'impressions amb la junta. Jo no vull fer res tot sol; vull que les decisions siguin preses per la junta federativa. A partir de demà començarem a fer un pla de feina.

—¿Quin temps fa que lluitau per la tercera edat?

—Vaig començar l'any 1971, fent gestions a Madrid perquè es construís el primer centre que hi va haver a les Balears, el qual es va inaugurar el 72.

—¿Quins aspectes positius i negatius creis que té l'Associació de la Tercera Edat?

—Possiblement el caire més positiu sia la unió i la vitalitat dels seus components. Per exemple, d'una excursió en parlen vuit dies abans i vuit dies després. Crec que hem aconseguit il·lusió per viure. I també sensibilitat per a les conferències i interès per la cultura. Sobretot més companyonia i ganes de viure. Jo dic, parlant de persones, que n'hi ha de mortes i de vives. Hi ha joves que són morts i vells plens de vida.

Passam ara a parlar un poc de la vida de l'Associació a Montuïri. I ja quasi tot d'una li demanam.

—¿Quines repercussions pot tenir dins la Tercera Edat a Montuïri?

—Jo crec que no massa. La federació només és per aglutinar les associacions, unes amb les altres, i fer un front comú si és necessari. Molt poc puc fer jo per l'associació de Montuïri que ja no es faci ara.

—¿Quins són els qui treballen i es responsabilitzen a la vila?

—A Montuïri tenim una junta. El pre-

La inauguració oficial del menjador de Ca Ses Monges, el 2 de desembre de 1984, assenyalà una fita important per a la Tercera Edat a Montuïri

sident som jo; el vice-president, Na Maria "Marrona"; el secretari, En Pere "de Sa Cova"; el tresorer, En Llorenç "Guerrer". I de vocals hi ha Na Catalina "Xoroia", Na Joana "Serral", En Miquel "Metxó" i l'amo En Biel "Titina". També comptam amb col·laboradors cada vegada que els necessitam.

—¿Quins objectius es plantegen de cara al futur?

—Ens agradaria tenir un local més gran i poder-hi montar un bar. En els pobles que en tenen hi ha més vida. Els homes, sobretot, hi van més i les dones també. S'interessen més per les coses, perquè sempre són els habituals. També m'agradaria molt poder posar en marxa un centre d'ensenyament dirigit per homes de Montuïri, de cara als joves, per ensenyar feines artesanals, que es perden. Per exemple, cordar una cadira, feines en miniatura. L'amo En Biel "Titina" i En Pau "Mosson" es comprometen. Els d'edat podríem esser una font d'ajuda per als joves. Però falta una mica d'ajuda al centre.

—¿Quina creis que és l'acceptació del menjador?

—El menjador ha tengut una gran acceptació. En aquest moment són 53 els fixos a més de 4 ò 5 d'eventuals. Per a un poble com Montuïri, una mitja de 60 persones cada dia, està molt bé.

—¿I el local de Plaça?

—El local té poca acceptació per a anar-hi, degut a que ens serveix per a local de juntes; hi manca un cafè.

—¿Quina opinió teniu dels joves de Montuïri envers la Tercera Edat?

—Crec que la respecten i inclús l'admi-
ren. No he xerrat amb ningú que no li agradi.

—¿Voldríeu afegir qualche cosa per acabar?

—Gràcies per l'oportunitat de BONA PAU per voler incloure les meves manifestacions. Sabeu que si recolliu inquietuds ens posarem a la vostra disposició.

*Ma. Antònia Rigo
Maria Cerdà*

LES ACTIVITATS DE LA TERCERA EDAT

Aquests darrers mesos —octubre i novembre— les activitats de la Tercera Edat a Montuïri han estat nombroses i variades.

El 19 de novembre es feu una excursió a Bunyola, Orient i Lloseta, i el 21, com els darrers anys i tot recordant temps juvenils, volgueren celebrar la festa de les verges. Per això el menjador de Ca Ses Monges fou el lloc ideal per gaudir d'una gran buyolada.

Tres sortides s'han fet durant el novembre: dia 11, sopar i espectacle en "Es Fogueró", dia 17 es traslladaren a Inca, al Dijou Bo, i el 19, a "La Ponderosa" per celebrar, també com anys anteriors, el dinar i festa de matances. I el 23 i aprofitant la setmana de Santa Cecília pogueren assistir a la xerradacol·loqui sobre història de la música.

Donam la mà als ajuntaments,

construïm Mallorca plegats.

El Consell Insular de Mallorca du a terme en col.laboració amb els municipis petits de l'illa, un ambiciós programa de realitzacions que és el resultat d'una estreta cooperació en matèria tècnica, jurídica i econòmica i en una àmplia plataforma d'accions en els camps més importants de l'activitat ciutadana diària.

El Consell Insular de Mallorca ofereix als diversos municipis una ajuda inestimable en matèria d'assistència social als ciutadans, de foment de la cultura popular, de dotacions d'infraestructura esportiva als pobles, de potenciació de les activitats econòmiques i socials, de creació de llocs de feina, de construcció de carreteres, de protecció del medi ambient i de tot quant s'ha de menester perquè els petits municipis de la nostra illa puguin disposar d'unes dotacions d'infraestructura adequades a les seves necessitats.

**Per nosaltres,
els més petits són els
més grans.**

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

S'HA DIT QUE...

... enguany han vengut moltes cegues i es caçadors no toquen amb sos peus en terra.

—oOo—

... qui tampoc hi toca, o al manco hi toca malament, és el "Montuiri" amb sa marxa que ha agafada. Si no hi posa remei, arribarem a tocar fons.

—oOo—

... a sa discoteca "S'Eixam", si no fos pes montuïers podrien tancar.

—oOo—

... alguns, malintencionadament, a ses dones i al.lotes que exerceixen el servici domiciliari, els anomenen "rentaculs".

—oOo—

... fa un parell de mesos que es rellotge de la vila, situat a l'església, funciona més o manco així com toca.

—oOo—

... si no hi ha contratemps meteorològics, tècnics i d'ets altres, Ràdio Murta començarà a emetre amb normalitat després de sa fira. Esperem que així sia; de lo contrari ja serà com l'orgue de l'església; encara que aquesta vegada va "en sèrio" i s'hi hauria de posar molt de mal perquè per Ses Matines no es pogués estrenar.

—oOo—

... Montuiri es dies feiners pareix una mastodòntica residència de sa Tercera Edat: pes carrers només es veuen persones que ja cobren.

—oOo—

... molts de gripes i constipats devers s'escola i s'escoleta, especialment en aquesta darrera; fins an es punt que de ses dues mestres, basta n'hi vagi una es matí i s'altra s'horabaixa.

—oOo—

... estam en ple temps de matances. Es batle no se'n perd ni una, i sa gent per allò de tenir-ho bé, el convida a sopar i ell no diu que no. I bé que fa!: qualche avantatge ha de tenir per esser es batle.

—oOo—

GOVERN BALEAR
Conselleria d'Educació i Cultura

Associació de la Premsa Forana
de Mallorca

LLENGUA I CULTURA

L'estimació a la nostra llengua i cultura és de cada vegada més viva i augmenta poc a poc. Ja és nombrosa la nòmina d'escriptors mallorquins que la promocionen i triomfen aquí i fora de l'illa. Surten de cada dia noves promocions, relativament joves, que continuen la tradició literària balear. Des de les nostres escoles, els nins aprenen les regles bàsiques per a l'ús correcte i són moltes les persones majors que s'esforcen i d'una o altra manera adquireixen els necessaris coneixements per emprar-la bé.

És, però, encara molt lluny el moment d'arribar a la normalitat. No convé enganyar-se fàcilment amb aquestes aparences. Sols per citar un cas direm que no hi ha cap diari de les illes que pugui esser editat en català; no seria rendable perquè sols una minoria de lectors voldrien comprar-lo. I ja no parlem dels escassos periodistes i persones de la premsa diària que estan en condicions de poder escriure correctament en la nostra llengua el seu contingut.

No és que volguem esser pessimistes, intentam viure i exposar la crua realitat del problema. Si el poble no adquireix consciència del fet i les mateixes autoritats no prenen mesures eficients, l'èxit total és encara lluny. En aquests moments sols podem afirmar que ens trobam davant una tasca difícil, si bé no impossible. És evident que n'hi ha molts que treballen i s'esforcen per aconseguir la normalització.

Si volem que el dia de demà la nostra cultura —llengua, art, història, geografia, costums, economia... i tot quant té relació amb el passat, present i futur del nostre poble— sia tan sòlida que no es pugui esbucar, cal enfondir els fonaments —massa superficials encara— i no cansar-se en aquesta tasca que el dia de demà enaltirà els mateixos mallorquins. Ara com ara, però, cal esperar; el gra enterrat, a la curta o a la llarga qualche dia donarà el seu fruit.

Onofre Arbona

... es nostres capellans estan pensant si ajuntar-se a sa vaga general de dia 14. En aquest cas, ni misses ni sants remeis. Cadascú haurà de pregar per ell.

—oOo—

... s'Ajuntament s'ha passat una "mica" amb so pressupost que tenia per enguany. Lo que ha fet caure sa balança no ha estat ni s'estufa ni es batiport que han estat posats recentment a sa Casa de la Vila, sinó lo que ha gastat en cultura, esports i festes. I mirau per on —ironies de la vida— aquests tres conceptes són es tres mateixos que criticava es grup governant quan estava a s'oposició.

—oOo—

... varen gaudir de debò ses 70 persones que assistiren al concert d'En Bosch, Na Maria Josep Martorell i N'Andreu Bennassar. Ses mans feien fumet de tant d'aplaudir. Però (s'ha de dir tot) feia peguera que a tan extraordinària actuació no s'omplís sa Sala Mariana.

—oOo—

... Na "Rossita", única regidora fèmina, prest posarà una carnisseria. Això no tendria més importància si no fos que ara es membres des Consistori de s'oposició tremolen, perquè només tenen por que vagi an es plens amb so tallant gros.

EN XERRIM

L'AJUNTAMENT INFORMA

RESUM DE L'ACTA DE LA SESSIÓ PLENÀRIA ORDINÀRIA DEL 28 D'OCTUBRE DE 1988

Va presidir aquesta sessió el primer tinent de batle, Jaume Bauzà Verger, per absència del batle.

Fou aprovada l'acta de la sessió anterior amb algunes precisions i modificacions en el capítol de prec i preguntes.

INFORMES I COMUNICACIONS DE L'ALCALDIA

Es va informar que la màquina netejadora de camins de la mancomunitat s'ha posat en funcionament, que l'Ajuntament hi participarà econòmicament amb 41.985 ptes. i li correspondran 5 dies laborables, des del 4 al 12 de gener.

CERTIFICACIONS D'OBRES

Es varen aprovar les següents:

La 1a. corresponent al projecte de construcció dels vestuaris del camp de futbol. La 1a., 2a. i 3a. (darrera) corresponent a l'asfaltat del camí vell de Porreres. La 1a. corresponent a l'asfaltat del camí de S'Alcoraia i S'Avenç.

RECEPCIÓ DEFINITIVA D'OBRES

Es va aprovar l'acta corresponent a l'asfaltat del camí de Son Palou.

PROJECTES D'OBRA

S'aprovà adjudicar les obres d'asfaltat del camí de Son Bascós i la reforma de la voravia i enllumenat de la carretera del cementeri a l'empresa Melchor Mascaró, S.A." i les instal·lacions elèctriques a Joan Mayol.

RECAUDACIÓ MUNICIPAL

Es va informar que l'estat actual de la recaudació en període voluntari dels impostos municipals és el següent:

Per impostos municipals: recaudat, 12.061.256 i pendent, 1.797.398 ptes.

Per contribucions especials del camí vell de Porreres: recaudat, 13.662.719 i pendent, 3.540.435 ptes.

Per quotes d'altres organismes: recaudat: 3.307.489 i pendent, 534.315 ptes.

Les sumes totals són aquestes: recaudat: 16.970.208, pendent: 4.074.750 pessetes.

DISTRIBUCIÓ DE BÉNS DEL CONCERT "DUNCAN-DHU"

La comissió especial donà compte així de la distribució dels beneficis:

Equip de so	400.000
"Ordinador" Col·legi Públic	400.000
"Xàndals" baloncesto id.	270.000
Equipatges futbol base	300.000
Banda de Música	250.000
Patronat de Música	200.000
Associació Pares d'Alumnes	80.000

DIMISSIÓ DEL REGIDOR JOAN ROSSELLÓ MAYOL

La Corporació va acceptar la dimissió del regidor Joan Rosselló, d'A.P.

El seu lloc correspon esser ocupat per Rosa Nicolau Pocoví.

SOL·LICITUD DE CURS F.O.R.

S'acorda sol·licitar a l'I.N.E.M. un curs F.O.R., especialitat cuina, en vista de l'èxit que va tenir a la vila el celebrat l'any passat.

PRECS I PREGUNTES

Obert el capítol sobre prec, pre-

gües, propostes i sol·licituds, es formularen els següents:

— Joan Miralles Julià, sobre problemes que hi hagué en el pes municipal amb conills que la Societat de Caçadors hi té depositats. Sol·licita que s'habiliti algun local a Ca Ses Monges per a esbargiment, festes, etc. de la 3a. Edat. Que es proposin el medis perquè hi hagi més coordinació entre el Patronat i l'Associació de la 3a. Edat.

— Gabriel Fiol Roig pregunta si es disposa dels informes de l'arquitecte referents a les obres que s'esmentaren a la darrera sessió.

— Gabriel Miralles Pizà demana que la brigada d'obres municipals passi pel Col·legi Públic per realitzar alguna obra urgent. Que es senyalitzi "Son Fornés" i els punts més conflictius del Carrer Major. També demana quines gestions es faran amb el MEC per a fer les obres de les escales del Col·legi Públic.

— Guillem Ferrer Arbona demana per què no s'utilitza l'electrocardiograma del Centre Mèdic. També demana que consti en acta la seva disconformitat amb el sistema per seleccionar el personal del servei d'"Ajuda Domiciliària".

— Pere Sampol Mas sol·licita que s'elaborin unes bases per seleccionar la gent per semblants tipus de serveis.

— El batle finalment informa de l'escrit de "Ràdio Murta" sobre les inversions fetes per l'Ajuntament dins l'emissora a conseqüència del guany en el concert "Duncan-Dhu". Després d'un llarg debat, en el qual distints membres del Consistori hi aportaren la seva opinió, s'aixecà la sessió.

EL BATLE I LA CORPORACIÓ MUNICIPAL APROFITEN L'AVINENTESA PER DESITJAR A TOTS ELS MONTUÏRERS MOLTS D'ANYS I BONES FESTES

X^a Fira de Sa Perdiu i I^a Fira de Caça

Els objectius i previsions de "Sa Fira" 1988 s'han complit. La d'enguany ha estat sensiblement diferent a la d'anys passats. Els intents del Comité organitzador de potenciar-la, revitalitzar-la i donar-li un altre aire i un altre estil, s'aconseguien.

La gran quantitat de gent que va correspondre a la cita de la inauguració el capvespre del divendres dia 2 d'aquest desembre, així com la nombrosa participació als actes del mateix dia i del dissabte i diumenge foren prova de la bona resposta del poble i de persones d'altres indrets.

Els 25 expositors instal·lats en "estants" coberts en Es Dau foren possiblement la nota més destacada d'aquesta fira. Allà s'hi podia contemplar i adquirir tot el material imaginable per al caçador. Tampoc hi mancaren les "cases" dels anys passats, ni les exposicions artístiques, ni de vehicles o altres aparells relacionat amb el camp.

S'ha de dir també que no tot fou fira de caça. La dècima edició de "Sa Fira de sa Perdiu" i tot el que l'enrevolta donaren igualment la nota característica.

Els sis milions de pessetes invertides a la fira d'enguany hauran servit per atreure més gent i per oferir-nos una fira molt més digna. La col·laboració del Govern Autònom, del Consell Insular, de la PIMEM i de l'Associació d'Armsers i altres entitats i persones del poble, foren decisives. Pot ser no s'hagin obtingut beneficis econòmics, però el nom i prestigi de Montuïri han volat alts.

MAQUINA NETEJEDORA

La Mancomunitat del Pla de Mallorca ha adquirit una màquina netejadora per als camins del seu entorn. Pel que respecta al nostre terme, de moment, cinc dies hàbils de cada trimestre li tocarà fer-los nets a Montuïri.

CAMPANYA DEL POT

Dia 17 de desembre passaran per les cases un grup de persones a fi de recollir el donatiu de conserves, arròs, sucre, oli i demés articles que no es perden i les famílies vulguin oferir per col·laborar en la campanya del pot per als necessitats.

Els estants coberts d'Es Dau foren molt alabats tant pels montuïeres com pels externs

RENOVACIO DEL CONSISTORI

En el darrer ple municipal celebrat el passat 25 de novembre, el regidor del PSM, Bartomeu Amengual "Nyol", presentà la seva dimissió per motius de feina. D'aquí endavant acuparà el seu lloc Joan Mas "Collet". Recordem que en el ple anterior també presentà la seva dimissió Joan Rosselló, d'A.P., president de la Comissió d'Esports, per motius personals. El substituirà Na "Rossita" Nicolau.

SOPAR DE GERMANOR

Pel dia 7 de desembre estava previst un sopar de germanor per als aficionats i simpatitzants d'A.P. El motiu, a més de compartir junts la taula, era per dialogar i criticar, si ho creien oportú, la gestió del batle i dels altres membres del Consistori de dit partit.

FESTA DE SANTA CECÍLIA

Com és costum d'anys passats, els músics —de la banda, de la Coral i de l'Escola— juntament amb molts d'aficionats i familiars, celebraren la patrona Santa Cecília amb un dinar de companyonia, el diumenge 27 de Novembre.

Els actes musicals foren aquests:

El dimecres, conferència de Gabriel Sabrafin, "L'evolució de la música", en el saló d'actes de l'Ajuntament.

Dijous, demostració instrumental al Col·legi Públic.

Dissabte, recital líric a la Sala Mariana a càrrec de Maria Josep Martorell (soprano), Francesc Bosch (baríton) i Andreu Bennàssar (piano).

Diumenge, Missa al migdia amb actuació de la Coral "Montlliri", concert pels alumnes de l'Escola de Música de Montuïri i altre concert de la Banda de Música. I a la nit, tercer concert de guitarra per Joan Esteva Marcos. Tots celebrats a l'església.

NOVA CARTERA

La gent de Montuïri veu amb satisfacció passejar-se pels carrers, bossa a l'espatlla, N'Antònia Garau fent de cartera. Ara les cartes es reparteixen cada dia i amb puntualitat i el poble està content que s'hagi solucionat el mal servei que Montuïri venia patint (inclús se'n va parlar a un ple Municipal sense que l'Ajuntament fes res per arreglar-ho) des de la jubilació de l'amo En Joan Pastor i la marxa de Tomeu Cloquell.

RENAIXEMENT I EVOLUCIÓ DE SA FIRA

Els organitzadors, coordinadors i responsables parlen del ressorgiment de Sa Fira de 1980 i de la seva repercussió

Per dècima vegada consecutiva s'ha celebrat "Sa Fira i Mostra de sa Perdiu". I també és la novena del ressorgiment de Sa Fira.

Després de 32 anys d'inactivitat ferial, l'any 1980 va tornar ressorgir la fira gràcies a l'esforç de molts de montuïers, però sobretot al d'unes determinades persones que es responsabilitzaren i coordinaren les diferents activitats, mostres i concursos que ompliren la jornada del 23 de Novembre d'aquell any.

En aquesta ocasió, més que voler polsar l'opinió sobre la fira d'enguany, hem volgut plasmar en aquestes pàgines l'activitat que aleshores dugueren a terme els responsables d'aquella reaparició, a fi de reviscolar-la, promocionar-la i, en certa manera, donar-li l'empenta perquè ja no es tornàs aturar. Potser que trobem algunes respostes coincidents, però el fet que tots hagin volgut exposar el seu punt de vista, té el seu valor i compensa les reiteracions.

Francesc Trobat Garcias

L'AJUNTAMENT PRETENIA RECUPERAR LES TRADICIONS POPULARS PERDUDES

Des del 3 de Març de 1979 era batle de Montuïri. En Francesc Trobat Garcias, el primer batle sorgit després de les primeres eleccions democràtiques.

Aleshores l'Ajuntament es movia dins un aire de renovació i de progrés. La idea de fer reaparèixer Sa Fira va calar endins. Vet aquí els motius que ara ens exposa d'aquest renaixement l'ex-alcald:

—En principi ens cridava l'atenció que a Montuïri, anteriorment, hi hagués hagut una fira, la qual encara moltes persones majors recordaven. No era un esdeveniment molt important, però també amb la idea de recuperar les tradicions populars perdudes, com els darrers dies, certes festes i, per suposat, la fira; decidírem, valorant positivament les possibilitats d'ajuda i cooperació, tornar-la posar en marxa, malgrat que la data tradicional anterior no coincidís amb la data en què es fa actualment.

—¿Encara en teniu bons records?
—Un dels bons records que encara tenc, és que després de molts d'anys de dictadures i de manca de pràctica democràtica, aquell primer ajuntament democràtic, del setanta-nou, no acabava de funcionar per falta de pràctica democràtica dels polítics i de les institucions. L'esdeveniment de la fira, que podia tenir un contingut de promoció econòmica per al poble —que bona falta li feia—, va provocar que l'Ajuntament es posàs d'acord per un acte conjunt, on tothom va col·laborar. I a partir d'aquesta feta ja començaren a marxar millor les coses.

—¿I records dolents?
—Cap.

—¿Rebéreu algunes ajudes?
—Les ajudes varen ésser molt importants, tant econòmiques com de col·laboració humana. Per part del Consell de Mallorca rebérem 150.000 pessetes; per part del Ministeri de Indústria (encara no funcionava l'autonomia) també vàrem rebre un bon "pico"; però el que va ser vertaderament entusiàstic va ser la col·laboració de les entitats del poble. "Sa Fira de sa Perdiu", que la Societat de Caçadors l'any anterior havia començat amb molt d'èxit, va seguir en aque-

ta mostra. També, a més d'organitzar el dinar, feu una mostra de cans eivissencs i una de cans de bestiar. La Cooperativa Artesanal es va cuidar de fer una mostra dels seus productes, convidant a participar-hi artesans de tota Mallorca.

—¿També recordau algun fet emotiu?
—Sí. Una de les coses més emotives que record és que no hi havia cap restaurant dins el poble per poder berenar la gent, i a petició de l'Ajuntament hi va haver un grup de dones del poble que s'animaren per muntar una fonda, on no hi mancà res. També hi hagué particulars que s'animaren i exposaren els seus productes.

Antonibas Moll

EL PRIMER ANY, LA COOPERA AGRÍCOLA VA REUNIR 42 GUARDES ESTIÀ DIVERS

Representant la Cooperativa Agrícola de Montuïri, Antoni Ribas Moll, "d'Es Rafal", fou també l'encarregat de disposar els medis perquè l'exposició de bestia ovi a la fira d'aquell any fos correguda. Així ens començava a dir-nos-ho:

—En principi, per fer la mostra de les ovelles, convidàrem tots els pastors del terme i montuïers fora del terme. Per cert, hi va haver 42 guardes aquell any. També convidàrem tots els pagesos perquè hi portassin qualsevol tipus d'animal per exposar o vendre.

—¿Què ens pot dir de l'ovella mallorquina?

—S'ha de dir que l'ovella mallorquina és la més encertada a Mallorca, és la més rústica, però a la vegada, encara que no estigui ben demostrat, és una de les més fèrtils, molt vividora. Es fonamenta la producció, sobretot per la producció de carn, ja que encreuada amb un xot pecós és la millor.

—¿Quina repercussió va tenir aquella fira a Montuïri?

—¿Com qualificaríeu la resposta a la convocatòria?

—La resposta de la gent del poble va ser massiva; tothom hi va participar, com és normal en els montuïers quan hi ha una festa. També de fora del poble hi hagué una gentada, devers les dotze els carrers anaven plens, i no parlem del dinar, si hi va anar bé! A la seu de la Societat de Caçadors, que era al cafè de "Can Pellusco", aquest any hi feren el dinar i la gent quasi no hi cabia, però tothom acabà ben content donant-se l'enhorabona per l'èxit de l'esdeveniment.

—Repercussió no en va ternir massa; el que passa és que es va instituir una festa que més o menys sempre ha funcionat bé i ha tengut molta acceptació.

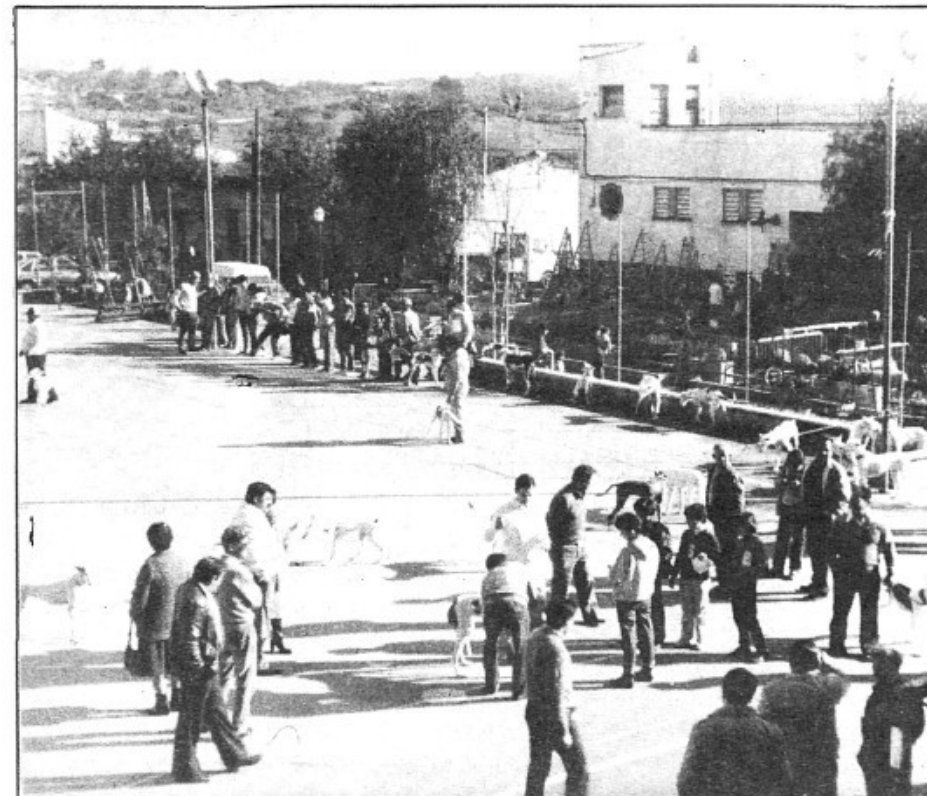
—¿Com respongueren els expositors?
—Aquell any els ho vàrem posar molt fàcil, els anàvem a cercar les ovelles i a més els convidàvem a dinar, els donàvem un trofeu a cada un i entre ells feien una rifa d'un xot. O sia, respongueren bé perquè tenien moltes facilitats.

—¿Què trobes de l'evolució de la fira de cara a aquestes exposicions?

—Crec que està més o menys igual que en el primer any, no ha empitjorat ni millorat. I de cara al futur em sembla que empitjorarà abans que millorar, perquè els joves d'avui en dia no es decideixen per la pagesia. I si no hi ha pagesos, no hi haurà tantes mostres de diferents ovelles.

—¿Què vàreu promocionar en concret?

—Aquesta mostra era més que res per promocionar els nous criteris en quant a producció d'ovelles. I les taules rodones que se solen fer eren per explicar les millores genètiques, de races, els encreuats més convenients, les diverses maneres de netejar una guarda, etc.

Amb el ressorgiment de Sa Fira també reaparegueren les exposicions de ca de mè mallorquí i eivissenc

Pere Canyellas Corró

LA SOCIETAT DE CAÇADORS PRETENIA PROMOCIONAR LA CAÇA AMB RECLAM

Una de les persones que va ajudar a ressorgir la fira l'any 1980 fou Pere Canyellas Corró, aleshores responsable de la Societat de Caçadors. L'any anterior es va celebrar la "I Fira de sa Perdiu", i en vista de l'èxit, l'any següent, l'Ajuntament va promoure la "II Fira de sa Perdiu" i la "I Fira del Poble".

—¿Per què el nom "de sa Perdiu vermella"?

—Es va donar el nom de "Perdiu Vermella" perquè és l'única espècie d'Espanya.

—¿Quina va ser la reacció de la gent davant el nom de "Fira de sa Perdiu"?

—Fou una reacció positiva. Prova

d'això és que cada vegada hi ha més gent que hi participa.

—¿I del reclam, què?

—"Sa Fira de sa Perdiu" té com a fi els reclams. Sobretot es fa per conèixer la qualitat dels reclams a més de la seva bellesa.

—¿Quins èxits va ternir?

—Crec que va ser un èxit total. Basta veure que cada vegada vénen més persones i cada any s'ha anat ampliant.

—¿I quins fracassos?

—L'únic fracàs que hi ha és que la gent té vergonya de dur bones perdus a

(Continua a la pàgina següent)

HAN CUIDAT DE LES ENTREVISTES D'AQUEST REPORTATGE

Petra Mayol Ma. Antònia Rigo Maria Cerdà

RENAIXEMENT I EVOLUCIÓ DE SA FIRA

(Ve de la pàgina anterior)

exposar. Per això a cada fira hi ha els mateixos reclams.

—¿Com varen respondre les societats de caçadors?

—A la primera fira hi varen acudir poques societats, degut a què la caça amb reclams estava poc promocionada.

—¿On es va fer l'exposició?

—L'exposició sempre s'ha fet a Plaça. A la II Fira es va afegir el prat.

Magdalena Mayol Mas

LA COOPERATIVA ARTESANAL DESITJAVA POTENCIAR ELS SEUS PRODUCTES

Amb la finalitat de promoure els productes de la Cooperativa Artesanal, aquell dia de Sa Fira aparegueren exposats diferents articles elaborats per membres d'aquella entitat. Fou Na Magdalena Mayol Mas, la responsable d'aquella mostra, qui ens va parlar d'ella; comentant expressant-se d'aquesta manera:

—Jo no sé si exactament començarem a participar-hi el primer any, perquè record que la primera vegada només es va dedicar a la perdiu, però el segon any, sí que ja començarem a participar-hi, perquè la fira ja es va estendre cap a altres temes.

—¿En què va consistir?

—El que férem exactament va ésser una exposició del que fèiem a la Cooperativa Artesanal o de ganxet, com comunament se li deia, a dalt de l'Ajuntament, i llavors també férem una exposició dels productes artesanals, que estava dins Can Pieres.

—¿Quina diferència veis amb la d'ara?

—Com que feia tant de temps que la fira no es feia, la novetat va ésser intentar que la gent anàs més animada. Actualment pareix que totes les fires van

Josep Maria Munar Vich i Joan Mora foren els principals responsables de l'exposició i concurs de ca de mè mallorquí i eivissenc d'aquella fira. El primer fou també coordinador, com a regidor de cultura de l'Ajuntament, de diferents mostres i el qui va contestar a les nostres preguntes:

decaient, i la de Montuïri no se n'escapa. Les fires van minvant perquè hi ha molts de venedors, i en concret la de Montuïri no sembla que tenguí el sentit que li volien donar al principi.

—¿Quins diferents tipus d'exposició féreu?

—Nosaltres no férem diferents tipus d'exposició, sinó que vàrem exposar el que fèiem a la Cooperativa. Cada any, més o menys, exposàvem les mateixes peces, encara que podien variar un poc els models, però els productes eren els mateixos.

—¿Com us va acollir la gent?

—El primer any, molt bé; el segon i el tercer, també, però menys.

—¿Es compliren els objectius?

—No sé molt bé si ens proposàrem uns objectius molt concrets, tal vegada no; en principi s'havia pensat que fos una fira per potenciar els productes que hi podia haver a Montuïri; però evidentment, llevat de la Cooperativa, no hi havia més productes de Montuïri.

—¿Què més ens pots dir de la participació?

—A la nostra exposició tothom va participar per muntar-la; i clar, per la venda.

—¿Vàreu vendre molt?

—Sí; el primer any despatxàrem molt; els altres anys, ni per pipes.

—¿Què vàreu fer per a la fira?

—Jo —ens diu En Josep Ma. Munar— era el regidor de Cultura. Tocava organitzar-la la Comissió d'Agricultura, però ho va fer la de Cul-

tura. Es va fer una fira artesanal-ramadera-agrícola i naturalment de caça. Jo, com a regidor, vaig coordinar totes les feines de l'artesanal i de la de caça, on hi va haver el concurs de perdius i el de ca eivissenc. En el de ca eivissenc vaig encarregar-me jo personalment. Per primera vegada vàrem fer un concurs-exposició i una berenada i dinada a Sa Vall per a tots els participants. L'exposició dels cans va consistir en una exposició de femelles i mascles de les tres categories. Hi havia premi per al millor de tots. La Cooperativa Agrícola feia l'exposició d'ovelles.

—¿Qui va convidar?

—Cada encarregat va convidar gent i diferents empreses.

—¿Què ens pot dir respecte al concurs de ca de mè mallorquí i raça autòctona?

—Es va intentar una exposició i concurs de recerca del ca mallorquí, però va tenir molt poc èxit; no hi va haver cap concursant i gens de participació. Pareix que aquesta raça autòctona s'ha perdut un poc, si bé ara compareix a les darres fires.

—¿I del ca eivissenc, què?

—Existeix una problemàtica degut a la durada que té el concurs: es fa molt llarg. Els participants han de perdre des de les 9 del matí fins a les 2. L'únic al·licient que té és poder participar a una caçada que es fa cada any, però els caçadors moltes vegades en passen.

—¿Què diríeu dels concursants?

—Hi ha dues classes de concursants:

els expositors i els caçadors. Els expositors cerquen la bellesa del ca en les figures estètiques del cos de l'animal. En canvi al caçador li interessa un ca amb un bon olfacte, velocitat, astúcia i intel·ligència. D'aquí el dilema: no ha tengut auge perquè els expositors es cansen tot el matí, quan als caçadors el que els interessa és veure treballar el ca a la garriga.

—¿Hi havia normes de participació?

—Es varen fer unes normes de participació a la garriga, de puntuació pel conill trobat, ràpid, etc. però ha quedat a l'aire.

—¿Com promocionàreu el ca?

—Es va elegir el ca eivissenc perquè no es feia quasi enlloc i és autòcton de les Balears. Interessava que es promocionàs, ja que les seves qualitats de caça són excel·lents. De fet els beneficiaris han estat els menys caçadors. S'exporten a Amèrica i a Europa.

—¿Quina resposta de Montuïri obtinguéreu?

—Massiva. Els primers anys la pista d'Es Dau estava plena: hi havia devers 60, 70 o inclús 90 cans i cusses. Però ara ha anat a menys perquè és molt cansat.

—¿I dels altres pobles?

—N'hi havia més dels altres pobles que de Montuïri. Hi havia expositors que duien 20 ó 30 cans.

—¿Com col·laboraren els estaments provincials?

—L'ajuda no era massa grossa; el Consell donava una ajuda per a la fira i el total s'havia de repartir a cada una de les parts de què constava la fira.

—¿Quina repercussió tingueren les exposicions?

—Després de Montuïri es va començar a fer l'exposició de ca eivissenc a la part forana.

—¿Com veus l'evolució de la fira?

—La fira ha anat a més, malgrat que molts dels altres pobles de la part forana ho varen imitar. El que manca és participar a unes caceres que estiguin ben muntades, unes caceres allà on es pugui veure, participar i treballar el ca eivissenc. Fa falta una segona part ben organitzada per veure treballar el ca eivissenc. Els caçadors no hi participen perquè no veuen treballar els cans.

Francesc Ferrer Miralles

LA FIRA S'HAURIA DE CONSOLIDAR PEL QUE RESPECTA A MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

El mecànic Francesc Ferrer Miralles, "Boivàs", fou el coordinador de la mostra de maquinària agrícola, turismes i serveis per animals que es feu a la fira de 1980.

Quan li demanàrem que ens parlàs d'aquella fira ens va dir tot d'una:

—Tot va ser un encert, tot va anar molt bé. I el fet més importat va ser que les perdis foren un reclam molt encertat perquè la gent vingués a fira.

—¿On es va situar?

—La fira, en general, va estar situada a l'Avinguda d'Es Dau, ja que és el lloc més adequat, per esser ample i pla. La maquinària en concret va estar situada tot d'una, entrant a l'esquerra, perquè era un lloc on la gent hi desembocava.

—¿Quina va ser la resposta dels expositors?

—Tots els expositors que convidàrem per venir, vingueren; o sia que l'èxit va esser quasi total.

—¿Va fallar alguna cosa?

—Home; sempre falla alguna cosa, però vaja, no. Hi va haver molta gent i es va vendre molt.

—¿Creis que es compliren els objectius?

—Sí. Tots.

—¿Quina és la vostra opinió sobre la fira actual?

—La fira s'hauria de consolidar un poc més fort en quant a maquinària, si els interessa. Ara si es vol dedicar a les perdis i cans, va molt bé.

—I de l'evolució, ¿què n'opinau?

—Com que la fira se sol fer a la fi del mes (enguany ha resultat que no), la gent té més peresa de sortir per a no gastar els pocs doblers que li queden; i no va a les fires. Per això totes decauen.

Pere Miralles Roca

DESDE FA UNS ANYS, NO CONVIDEN LA CAMBRA AGRÀRIA

Pere Miralles Roca, "Malherba", conegut com el director de la Banda de Música, casat i amb tres fills, és també el President de la Cambra Agrària de Montuïri. Damunt aquest tema vàrem mantenir la següent conversa:

—¿Des de quan existeix la Cambra Agrària a Montuïri?

—Aquí la Cambra Agrària es va fundar l'any 1978.

—¿Qui la va fundar?

—Les cambres agràries són un organisme de l'estat i varen esser fundades per l'U.C.D.

—¿Qui fou l'anterior president?

—Des que es va fundar jo sempre he estat el president. Des de llavors no hi ha tomat haver eleccions i des de fa temps no ens reunim.

—¿Quines perspectives veus cap al futur de la Cambra Agrària?

—La perspectiva que tenen les cambres agràries locals és de desaparèixer, ja que és lògic que dins un estat de democràcia desapareguin. Tot organisme oficial va en contra

de manipular els pagesos. Per això un pagès un poc viu dona el suport a un sindicat. Els patrimonis de la Cambra Agrària han passat a la Cooperativa. Per exemple, la peladora.

—S'ha dit que la volíeu abolir. ¿Què hi ha d'això?

—El Consell de Ministres té aprovat la seva abolició, però encara no s'ha duit a la pràctica. Personalment crec que és suficient amb l'existència d'una comissió municipal d'agricultura, la qual tam-

(Conclou a la pàgina següent)

Josep Ribas Tous, "Moreno"

Arquitecte i Enginyer Tècnic d'Obres Públiques

L'any 1.880 Alfons XII li concedí la Creu de Cavaller de Carles III

Dirigí les obres de construcció de la carretera de Deià a Sóller

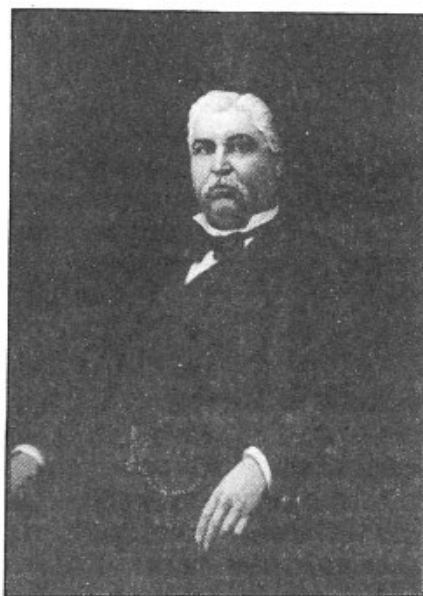
La història de Josep Ribas i Tous "Moreno" cal recordar-la perquè en ella es posa de manifest l'eficàcia que es deriva de l'esforç personal, de la seriositat en la feina, del rigor i la coherència.

Aquest personatge va néixer a Montuïri a les 8'30 del capvespre del dia 30 de Maig de 1825 en el carrer de Sa Trona, número 35, precisament molt prop d'on altre temps havia predicat el mateix Sant Vicenç Ferrer.

Els seus pares eren En Rafel Ribas i Gallard i Margalida Tous i Ribas. En Josep Ribas morí als 61 anys, el 27 d'Agost de 1886 a causa d'un coma diabètic (malaltia que avui es cura amb facilitat). Consta que morí a Ciutat en el carrer Caputxines, número 8, principal.

Mentre el seu germà major Toni es guanyava la vida fent de picapedrer i el seu germà petit Rafel feia de conrador amb els seus pares, ell decidí fer estudis. Se n'anà a Ciutat, tot sol i a peu. I se n'hi arà d'aquesta manera per poder, així, estalviar la peça de pocs cèntims que els seus pares li havien donat per fer el viatge en cotxe.

S'instal·là a la casa del seu oncle pa-

Quadre de Josep Ribas i Tous

Pintura atribuïda a Antoni Ribas, un dels millors pintors mallorquins del segle XIX.

tern, Tomeu Ribas, pare d'Antoni Ribas, que arribà a ser un dels millors pintors —segons molts, el millor— del segle XIX a Mallorca. Estudià a l'Escola de Nobles Arts, agregada a l'Institut, la carrera d'arquitectura i enginyeria tècnica. En tres anys obtingué el títol, amb la qualificació d'excel·lent, i trobà feina tot d'una en el Ministeri d'Obres Públiques.

Al seu càrrec va córrer la construcció dels fars de Sa Dragonera, Formentor i Espalmador, l'illot dels Penjats, Formentor i d'altres i nombroses obres del moll de Palma. A més —i per això és obligat recordar la seva història—, dirigí les obres de construcció de la carretera de Deià a Sóller. Aquesta darrera tasca la féu amb els seus hàbits de rigor, ordre, intel·ligència i bona administració.

¿Quins varen esser els resultats? Idò uns resultats ben atípics i ben estranys. Ben anòmals, llavors i ara. Passà que tenia assignat un pressupost magre perquè l'Administració espanyola sempre ha estat pobra. Amb aquest pressupost acabà la carretera i li sobraren doblers. I encara més, no solament li bastaren, sinó que n'hi sobraren.

El cap d'Obres Públiques de Ciutat restà astorat. En el Ministeri de Madrid restaren esglaiats. La cosa fou tan grossa que la insòlita notícia arribà a orelles del Ministre, qui no donà crèdit al que li deien. L'hi hagueren de confirmar. Aleshores li faltà temps per proposar que el Rei Alfons XII concedís a Pep Ribas "Moreno", natural de Montuïri, fill de Rafel i Margalida, la Creu de Cavaller de Carles III. L'hi lliuraren, excepcionalment i per raons òbvies, sense despeses.

El Decret de concessió, que es signà amb data del 17 de maig de l'any 1880, diu expressament que la distinció se li atorga en atenció al zel, l'esforç personal, la intel·ligència i la bona administració que havia demostrat, amb tan bons resultats, en la direcció de les obres de l'esmentada carrereta de Deià a Sóller. Immediatament després d'això, el van fer administrador regional d'Obres Públiques a Balears.

Tenacitat, esforç personal, rigor i coherència, virtuts que un troba a borbotons en els documents que nodreixen els fets de la història de la vila, varen incidir abundantment en la vida i obra d'En Josep Ribas "Moreno".

Miquel Alenyar
President de l'Obra Cultural Balear

RENAIXEMENT I EVOLUCIÓ DE SA FIRA

(Ve de la pàgina anterior)

bé hauria d'assumir el patrimoni de la Cambra, sempre amb la influència de la gent del camp.

—En el seu temps, ¿què va fer la Cambra per la fira?

—L'Ajuntament, quan es va iniciar la fira, convidà les diferents entitats; encara que des de fa uns anys no ens han convidat. Abans la Cambra Agrària col·laborava en tot quant podia.

—Com entén la gent la Cambra Agrària?

—Hi ha bastants de pagesos que la veuen bé i amb bons ulls, però n'hi ha

d'altres que no són així. Com ja he dit, tot pagès un poc viu, el que fa és donar suport a un sindicat, com la Unió de Pagesos. S'ha de dir també que des de fa uns quatre anys no es fan pressuposts, i això suposa que no hi hagi doblers.

* * *

El breu resum que es pot fer de l'evolució de Sa Fira, segons es desprèn de les anteriors manifestacions, és el següent: L'any 80 va ressorgir tal vegada per motius polítics, anant aleshores un poc a les palpès, paulatinament ha anat millorant, però manca consolidar-se més.

COL·LECTA PER L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Amb el lema "Tu, que creus, col·labora", es va celebrar dia 13 de novembre el Dia de l'Església Diocesana, orientat a anar mentalitzant els cristians de cara al manteniment de l'Església en un futur no llunyà, quan les parròquies i el personal responsable hauran de dependre únicament de les aportacions econòmiques dels feels.

El total recollit engunay a Montuiri, per ajudar a diverses necessitats diocesanes, és de 40.000 ptes. Gràcies a tots els qui han col·laborat.

FESTA DE SANTA CECÍLIA

Amb diversos concerts i brillants actuacions es va commemorar la festa de Santa Cecília i dels quals en donam compte en el Noticiari Local. Però des d'aquí volem aprofitar l'avinentesa per agrair a tots els qui han col·laborat musicalment amb la parròquia durant aquest any que estam a punt d'acabar, sobretot al cor parroquial per la seva participació desinteressada en l'animació de les celebracions litúrgiques, i a la banda de música per haver contribuït de manera especial a la vivència popular de les processons de Setmana Santa i Pasqua.

Que sigui per molts d'anys!

CONSELL PARROQUIAL

Dia 28 de novembre es va reunir el Consell Parroquial per primera vegada després de la recent renovació de membres representants de diversos grups.

Els nous components són: Maria Roscar (catequista), en substitució de Joana Ramonell; Francesc Mas (Consell d'Assumptes Econòmics) en substitució d'Antoni Arbona; Catalina Tomàs (coral parroquial) en substitució de Jaume Febrer.

Els representants de la joventut i la 3a. Edat segueixen sense canvi, com també els de família i d'Acció Social.

Agrim la seva disponibilitat a tots els qui han col·laborat fins ara i que no dubtam que seguiran donant una mà, i a la vegada donam l'enhorabona als nous membres i esperam que la seva labor sigui eficaç en benefici de tots.

FOTOGRAFIA RETROSPECTIVA

Del 22 al 27 de Novembre de 1952 (fa 36 anys) aquest grupet de jovenetes (aleshores) feren els exercicis espirituals a Ca Ses Monges de la Caritat i una setmana després, el 30, es va celebrar la imposició d'ensenyes d'A.C.

Podem veure, començant per alt, d'esquerra a dreta, a la 1a. fila Francisca Mas "Colllet", Aina Cerdà "Bulla", Catalina Miralles "Queló", Antònia Arbona "Muixa", Francisca Arbona "Muixa", Aina Maria Serverà "Sa Torre" i Antònia Alcover "d'Es Coll". A la 2a. fila, Margalida Miralles "Xibava", Margalida Pocoví "Boira", Magdaleana Fullana "Galiana", Sebastiana Amengual "Ses Veles", Joana Grimalt "Niu" i Joana Arbona "Arbona" + (Delegada). A la tercera fila, Antònia Rossinyol "Bou", Aina Manera "Ses Donades", Margalida Janer "Oratgera", Margalida Noguera "Moa" i Ma. Antònia Moll "D'Es Forn"

HA COMENÇAT L'ADVENT

Dia 27 de novembre, primer diumenge d'Advent, començà un nou any litúrgic. Un muntatge audiovisual ens introduí en el tema de la Llum, que engunay serà el fil conductor de tota la campanya d'Advent i Nadal, com l'any passat ho va esser la figuera sense fulles.

CELEBRACIONS DE NADAL

El dimecres dia 21 de desembre, a les 8 del vespre, tendrem una celebració comunitària de la penitència per preparar els camins del Senyor de cara a les properes festes de Nadal. Degut a la importància d'aquesta celebració, ja anuncia-

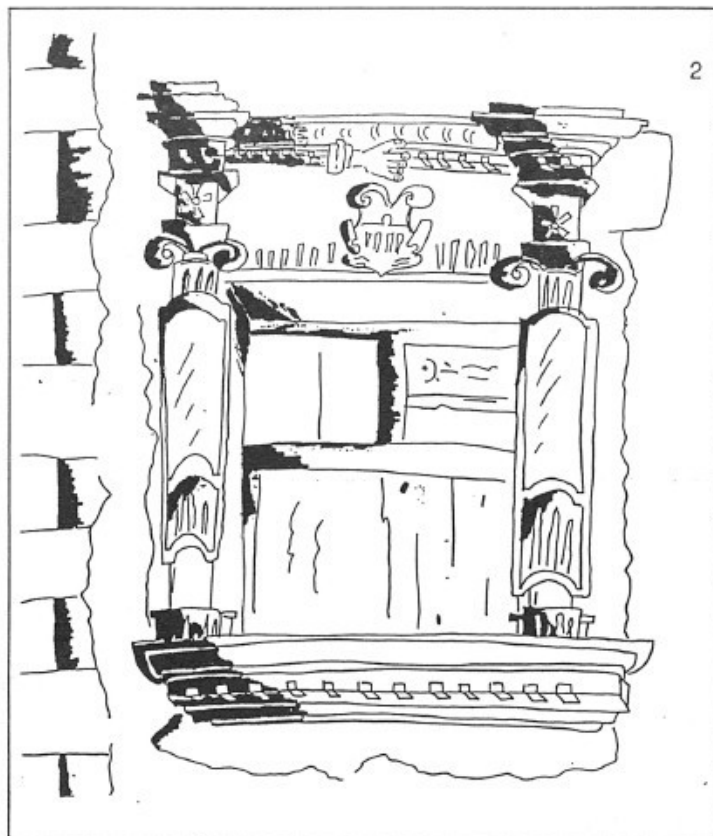
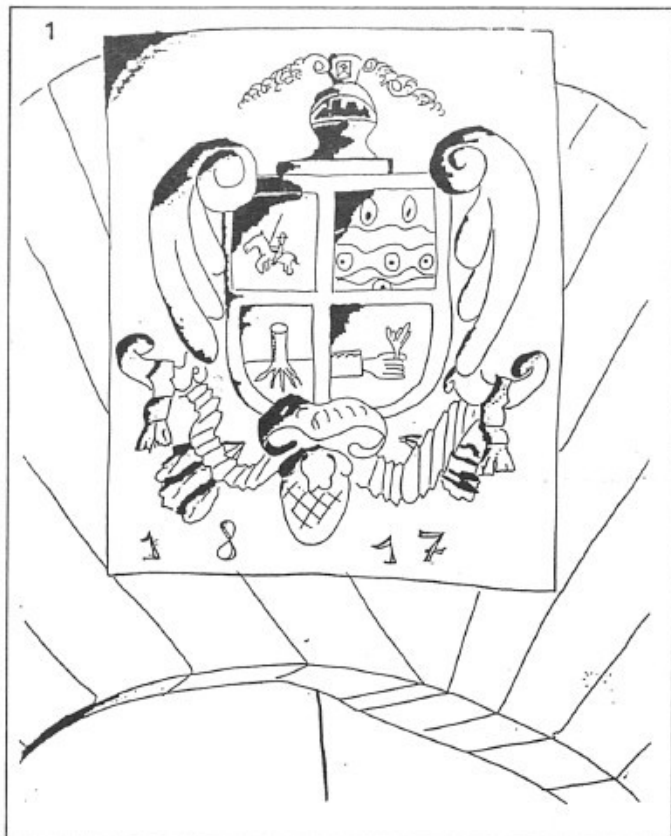
da en el programa d'Activitats Pastorals de les parròquies solidàries, aquest dia se suprimirà l'Eucaristia. En cas que hi hagués qualche defunció, la missa de funeral es traslladaria a l'endemà.

Les matines, seguint l'horari dels anys anteriors, seran a les 9 del vespre de dia 24.

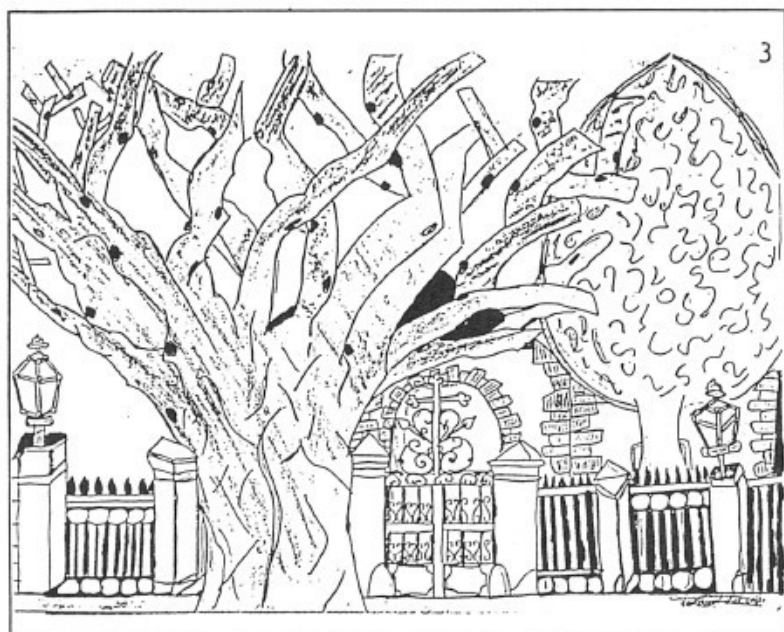
Per les festes de Nadal es farà també, com de costum, la col·lecta a benefici de les necessitats de "Càritas". En aquests dies en què la gent es gasta i tuda tants de doblers en regals i llepolies, cal que siguem generosos i ens sentiguem solidaris amb els més necessitats, els qui més s'assemblen a Jesús pobre, en la cova de Betlem.

Concurs Literari - Artístic

Aquesta vegada els alumnes de les Escoles ens han tornat sorprendre amb quadres artístics-històrics de Montuïri dignes d'esser publicats. En ells, a més de mostrar-nos el seu valor, revelen també l'incipent estil dels joves autors d'aquests dibuixos

- 1.- Heràldica. Un dels escuts presents a algunes façanes al Carrer Major. Escut a Can Socies. Autor: Jaume Mayol - 7è. Curs.
- 2.- Finestra d'estil neoclàssic treballada sobre marès. Cantó Carrer de Sant Antoni. Autor: Jaume Mayol - 7è. Curs.-
- 3.- Vista exterior del cementeri de Montuïri, una de les importants obres civils fetes durant la República. Autora: Maria del Mar Carralero - 7è Curs.
- 4.- Interior, escala, cisterna i arcada de l'interior de la rectoria. Autora: Maria Gayà - 8è Curs.

DE LES ESCOLES

NOU CONSELL ESCOLAR

Els darrers dies de novembre, a les escoles de Montuïri, com a totes les de l'Estat espanyol, es feren eleccions per a un nou Consell Escolar.

Després d'aquests comicis, el Consell Escolar del Col·legi resta així:

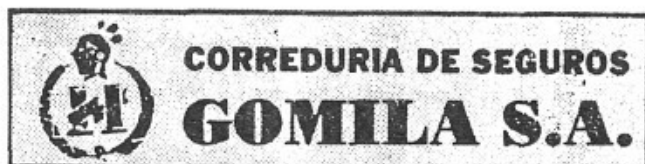
Josep Ma. Munar Vich (director), Guillem Fiol Tomàs (cap d'Estudis), Gabriel Gomila Jaume (secretari). Com a representants del professorat: Aina Ferrer Torrens, Catalina Martorell Llaneres, Gabriel Miralles Pizà i Joan Sorell Juan. Com a representants dels pares: Raimundo Arbona Massanet, Miquel Mira-

lles Amengual i Joana Ramonell Verger. Com a representants dels alumnes: Joan Josep Mas Tugores i Xavier Cañada Crespí. I com a representant de l'Ajuntament: Guillem Ferrer Arbona.

EL COL·LEGI, GUARDONAT

Amb motiu de la festa del mestre i en atenció a "l'extraordinària labor de l'ensenyament de la nostra llengua i cultura", la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear, va concedir al Col·legi "Joan Mas i Verd" de Montuïri, la menció d'honor del premi "Francesc de Borja Moll" i 20.000 ptes.

Enhorabona a la comunitat educativa

Carrer Jaume II núm. 4 - Tel. 64 60 43 - MONTUÏRI

ASSEGUAM QUALSEVOL VEHICLE A MOTOR I TOTA CLASSE DE CONDUCTORS

MARCA	OBLIGATORI	S.S.-RC-DC-RD-OCUP.
-14-R-5 GTL	15.699	20.836
-14-Fiesta-L	15.699	20.836
-14-Corsa 1.0 S Luxus	15.699	20.836
-15-R-5 GTL Supercinco	16.999	22.584
-15-R-9 TSE	16.999	22.584
-15-R-11 GTL	16.999	22.584
-15-R-11 TSE i R 11 GTS	16.999	22.584
-15-Ronda 75 Start i 75 CLX	16.999	22.584
-15-Polo Clàssic 55c	16.999	22.584
-15-Passat 1.6 CL	16.999	22.584
-15-Visa 11 SE	16.999	22.584
-15-GSA X 3	16.999	22.584
-15-Fiesta 1300 S	16.999	22.584
-15-Orion 1.3 GL	16.999	22.584
-15-205 XL	16.999	22.584
-15-205 SR	16.999	22.584
-15-Corsa 1.2 LS	16.999	22.584
-15-Corsa 1.2 S Luxus	16.999	22.584
-15-Corsa 1.3 GLS 3 p	16.999	22.584
-15-Kadett 4 p 1.3 GL	16.999	22.584
-16-R-18 GTS	19.565	25.923
-16-R-18 GTD	19.565	25.923
-16-R-21 GTS	19.565	25.923
-16-Ibiza 1.5 GL	19.565	25.923
-16-Málaga 1.5 GLX i 17 GLD	19.565	25.923
-16-VW Santana LX	19.565	25.923
-16-Passat 1.8 CL Diesel	19.565	25.923
-16-BX 1.6 TRS	19.565	25.923
-16-BX 1.9 Diesel	19.565	25.923
-16-Escort 1.6	19.565	25.923
-16-Escort 1.6 Ghia	19.565	25.923
-16-Orion 1.8 GL Diesel	19.565	25.923
-16-205 GT	19.565	25.923
-16-Horizon GLD	19.565	25.923
-16-Solara XL	19.565	25.923
-17-505 GTD Turbo i 505 GTI	20.596	27.139
-17-505 GRD	20.596	27.139
CAMIONS		
Tara i Carga	Transp. Propis	Servei Públic
de 4 a 6 T.	51.444	66.601
de 7 a 9 T.	54.491	70.561
de 10 a 14 T.	57.032	73.865
de 15 a 19 T.	59.945	77.655
de 20 a 24 T.	64.004	82.929
de 25 a 34 T.	72.204	93.588
de 35 a 49 T.	88.701	115.035
CICLOMOTORS		
Ciclomotors fins 49 C.C.	6.199	
MOTOCICLETES		
Motocicletes fins 75 c.c.	8.895	
" de 75 a 150 c.c.	9.446	
" de 150 a 350 c.c.	10.303	
" de 350 a 500 c.c.	14.481	
" de 500 a 750 c.c.	19.985	
" de 750 c.c.	24.631	
TRACTORS		
Qualsevol marca amb remolc	Treballs agrícoles	5.217

FUTBOL

Resultats de futbol corresponents al mes de novembre:

BENJAMINS

Bunyola, 0 - Montuïri, 3
 Montuïri, 12 - Lloret, 0
 Santa Maria, 2 - Montuïri, 4
 Montuïri, 2 - Algaida, 3

ALEVINS

S.Pere Altètic, 1 - Montuïri, 7
 Montuïri, 1 - Beta Color, 0
 Cardassar, 2 - Montuïri, 0
 Montuïri, 9 - Alcúdia, 0
 Algaida, 1 - Montuïri, 3

INTANTILS

Cardassar, 3 - Montuïri, 2
 Montuïri, 11 - Avance Artà, 1
 Margaritense, 1 - Montuïri, 6
 Montuïri, 3 - Algaida, 0

JUVENILS

Montuïri, 2 - Xilvar, 1
 Llubí, 1 - Montuïri, 0
 Montuïri - Cala D'Or
 (no presentat l'equip visitant)
 Porreres, 2 - Montuïri, 2
 Montuïri, 3 - Salines, 1

I PREFERENT.

Espanya de Lluçmajor, 3 - Montuïri, 1

Una altra oportunitat desaproveitada. Les cròniques diuen que l'equip llucmajorer va fer el millor partit de la temporada.

Montuïri, 0 - Ferriolense, 1

Aquí no hi ha res a dir quant al partit jugat pels montuïrers. Feren tot el que pogueren, però els visitants formen, com l'any passat, un gran conjunt i guanyaren merescudament. Marcaren prest i pogueren conservar aquest resultat mínim fins al final.

Son Sardina, 0 - Montuïri, 1

Bon resultat perquè llevàrem els dos negatius que teníem a la taula classificatòria. El gol fou marcat per Prado en el minut 83. Partit jugat en dissabte.

Montuïri, 0 - Recreatiu La Victòria, 0

Primers vint minuts de qualitat en el joc local que semblava diferent, i quatre

(Passa a la pàgina següent)

FUTBOL

(Ve de la pàgina anterior)

oportunitats en què haguessin pogut encaminar la victòria local. Després, joc altern, fèrria defensiva visitant que va impedir actuar la davantera vermell-blanca.

Cardassar, 3 - Montuïri, 3

A la fi de la primera part el Montuïri guanyava 1 - 3, però les lesions i expulsions feren que els nostres acabassin amb vuit jugadors i empatant. Era, però, el primer partit de la temporada que el Cardassar perdia punts a ca seva.

Biel Gomila

Tres equips de bàsquet femení federats, en competició

Per primera vegada Montuïri compta amb tres equips de bàsquet federat:

- Mini - bàsquet femení
- Infantil - femení
- Cadet femení.

Tots tres es troben ja en competició i els seus entrenadors són: Biel Miralles Pizà (mini), Toni Gomila Moll (infantil) i Guillem Fiol Tomàs (cadet).

D'aquesta manera les nines i joves del poble poden practicar l'esport i tant de bo que aquest Club de bàsquet pugui tenir continuïtat durant molts d'anys.

Oferim a continuació els resultats, dels quals volem destacar que el dissabte, 26 de novembre, tots els tres equips guanyaren a camp contrari i que les de mini-bàsquet encapçalen la classificació del seu grup.

CADET FEMENÍ

La Porciúncula, 51 - Montuïri, 49
Montuïri, 47 - Santanyí, 35
Sant Josep, 55 - Montuïri, 33
Montuïri, 71 - Jovent, 26
Sant Agustí, 41 - Montuïri, 62

INFANTIL FEMENÍ

Montuïri, 19 - Llucmajor, 36
Sant Joan, 20 - Montuïri 32

MINI-BÀSQUET FEMENÍ

Montuïri, 15 - Sineu, 8
R.Ll. de Sta. Maria, 26 - Montuïri, 60

Ha mort Miquel Miralles Rigo "Mosquera" FOU TOTA UNA INSTITUCIÓ EN EL FUTBOL MONTUÏRER

No tenim paraules per descriure la commoció que a Montuïri, i entre la gent que el coneixia, va produir la mort de Miquel Miralles Rigo, més conegut per "Mos-

quera". Havia estat jugador, president i directiu del Club Sportiu Montuïri, a la qual entitat va dedicar els millors anys de la seva vida deportiva.

Després de dues setmanes de lluitar entre la vida i la mort, el tristíssim desenllaç es va produir el dissabte, 5 de novembre, a la clínica de Son Dureta on havia estat internat el dilluns 24 d'octubre a conseqüència d'un accident de tràfec ocasionat per un altre vehicle que va invadir la part de la carretera que ocupava En Miquel.

Aquest bon amic de tothom tenia 41 anys. Va debutar a categoria regional molt jove amb el Montuïri i en el

lloc de davanter ens va obsequiar amb un futbol alegre, ràpid i dirigit cap a la porteria contrària. Tota la seva vida (tret d'un any que va jugar a Porreres perquè a Montuïri no hi havia futbol) va defensar els colors vermells i blancs del nostre Club. Quants gols i gols li hem vist marcar amb el número 9 ò el número 11 a l'espatlla! Quants de gols de penalty ha marcat el Montuïri gràcies a ell!, i quants de centres de gol ha donat!

Acabada la seva època de jugador es va fer càrrec de la presidència del Montuïri, salvant aleshores el Club de la crisi que havia motivat la manca de directiva.

Com a persona es va caracteritzar sempre per la seva gran humilitat, senzillesa, cordialitat, bon humor i esser amic de tots.

BONA PAU s'uneix al dolor del seus pares, germana i altres familiars i també del Club Sportiu Montuïri. Descansi en pau la bona persona d'En "Mosquera".

Gabriel Gomila

Aquesta foto correspon al millor any de la vida esportiva de Miquel Miralles (el qui té la pilota). Pertany a la temporada 1968-69. El Montuïri va fer campió de II regional i va pujar a I regional. En el campionat es varen fer 63 gols en 18 partits i la majoria d'ells o surtien d'En Miquel o eren marcats per ell. Tenia 22 anys. D'esquerra a dreta veim Tomeu "Llobet", "Xico" Vanrell, d'Algaida, Miquel "Queló", Llorenç Amengual, Antoni Barceló, Damià Verger (drets). Joan Verger, Llorenç Capellà, Joan Mesquida, Jaume Roca i Miquel Miralles "Mosquera" (acotats)

DEMOGRAFIA

DEFUNCIONS

Dia 1 de novembre.- Joan Fornés Vich, casat de 89 anys; "Mora".

Dia 5 de novembre.- Miquel Miralles Rigo, fadrí de 41 anys; "Muix".

Dia 9 de Novembre.- Jeroni Garau Marimón, casat de 84 anys; "Prats".

Dia 18 de novembre.- Joan Mayol Cerdà, casat de 42 anys; "Simó".

Dia 20 de novembre.- Bartomeu Miralles Cerdà, casat de 79 anys; "Marró".

25 anys enrera

25 Desembre 1963

GEST DE LA SIBIL·LA

La nina de 8 anys, Margalida Marimón Ferrando, va cantar la sibil·la. Però el fet del qual se'n feu ressó BONA PAU fou el següent: Quan aquesta nina va rebre l'obsequi de 50 pessetes per haver cantat la sibil·la, espontàniament i sense pressió ni insinuació de ningú, les va entregar a benefici de l'harmònim.

DOS DITS DE SENY

Hem sentit dir que l'altre dia, dins les botigues i cafés, hi va haver "altar fumats i missa de tres", precisament a propòsit d'un funeral que els rectors solidaris, degut a altres ocupacions prèvies i d'acord amb la família del difunt varen celebrar mitja hora més tard que de costum.

Davant aquest fet, caldria fer algunes preguntes:

-Als qui més han protestat, ¿els interessava pregar pel difunt a la missa, o només passar aviat el condol?

-¿A qui pertanyia, en tot cas, anunciar el canvi d'horari: a la parròquia o als familiars del mort?

-Qui xerra dins la botiga o el cafè en lloc de donar la cara i anar a dialogar a la rectoria, ¿no ha sentit dir mai que qui xerra darrera xerra amb so cul".

PLUVIOMETRE

Pluja del mes de novembre

Dia 11	16'50 l.m2.
" 13	1'50 "
" 30	13'70 "
Total	31'70 "

NOCES D'ARGENT

DESEMBRE 1963 - 1988

Matias Ferrer Frontera "Son Ferriol"
amb
Francisca Mas Pocoví "Nota"
es casaren dia 27 Desembre 1963

Desitjam moltes felicitats a aquest matrimoni i voldríem que en poguessin complir molts més vivint plegats.

CUINAR EN CASA

COCA DE "NESQUIK"

INGREDIENTS

- 1/4 de farina de força.
- 1/4 de sucre.
- 100 grs. de "Nesquik".
- 150 grs. de mantega de vaca.
- 3 ous.
- 1 tassa de cafè, de llet.
- 1 tassa de cafè, de conyac.
- 1 paquet de llevadura "Canari".

ELABORACIÓ

La mantega es fon al bany "Maria". Se separen els blancs dels ous. Els vermells es remenen molt de temps. Després hi afegim el sucre i, ben remenat, el "Nesquik", la llet, el conyac i la mantega (no pot ésser massa calenta, ja que couria els vermells). Pujam els blancs fent sabonera forta i ho juntam tot amb la llevadura "Canari".

El forn s'encén quan començam la coca.

Recepta de
Maria Francisca Jaume, "de Son Manera"

GLOSES**FIRA DE SA PERDIU I CAÇA
1988**

Fa deu anys va començar sa fira de sa perdiu, de cada any més cosa hi ha, tota sa gent que ve ho diu: "Aquí de tot pots comprar, roba d'hivern i d'estiu".

Gent d'allà deçà la mar ve per veure sa perdiu; molts la duen a mostrar i en senten qualcun que diu: "Sa meva enguany guanyarà". Montuïrers que teniu una perdiu que mostrar, vells i joves acudiu i no vos deixeu guanyar.

Es Jurat les mirarà i a sa que canti més bé un premi li donarà; si és sa d'un montuïrer, que tengui es premi primer, ben contents podem estar.

Sa fira de sa perdiu ja té fama nacional ¿què deu tenir s'animal que en parlar d'ell tothom riu?

De bo riu es caçador quan de prop la veu alçar: amb s'escopeta en sa mà, magat dins un garrigó, apunta i tira a matar i no té compassió d'aquell pobre animaló que pus mai podrà volar.

I ara ja no vaig de "guassa"; que enguany és molt important; jo no sé si ho serà massa: ja tendrem d'aquí endavant Fira de Perdiu i Caça, mai mos haviem lluit tant.

Que tenguem molt bona fira i que cada any sigui millor, més que sa de Lluçmajor, que en tenen vint-i-un dia i es dilluns fan un firó, pentura mos convendria a noltros també fer-lo.

Antònia Ma. Adrover Roig

24 joves i al.lotes reberen la confirmació

Dia 20 de Novembre, a la missa del vespre, el Sr. Bisbe, Teodor Úbeda, va administrar el sagrament de la Confirmació a un grup de vint-i-quatre joves i al.lotes de la nostra parròquia que havien anat reflexionant i fent camí per espai de més de dos anys.

De la celebració eucarística cal destacar la bona participació dels nombrosos assistents, i en especial dels joves confirmats, que després ens convidaren a participar també de les coques i el xampany.

Tant de bo que la confirmació no sigui per a ells el final d'una etapa, sinó una passa endavant dins el procés de la seva vida cristiana. Rebre el do de l'Esperit Sant suposa un compromís seriós de col.laborar activament en aquelles tasques que ajudin a fer poble i a crear comunitat, com poden esser la catequesi, l'acció social, els moviments especialitzats, l'esplai, etc.

Per aquesta raó primordial, els rectors solidaris han decidit no promoure, de moment, nous grups de "catequesi de Confirmació", sinó ajudar als grups ja

existents a seguir el seu camí de recerca i aprofundiment dins la vida cristiana.

MOVIMENT DE JOVES CRISTIANS DE POBLES

Els dies 19 i 20 de novembre, a la casa d'espiritualitat de Santa Llúcia de Mancor de la Vall, va tenir lloc un curs d'iniciació organitzat pel Moviment de Joves Cristians de Pobles (MJCP).

Hi assistiren devers 60 participants, entre ells 14 joves de Montuïri, i els rectors solidaris Andreu i Pere. Tots compartiren la reflexió sobre la realitat dels distints pobles, l'amistat sana i sincera, la bauxa i la pregària.

Els assistents s'animaren a anar-se reunint cada quinze dies, seguint el mètode de "revisió de vida", i assistir a les trobades que periòdicament es van organitzant a nivell de tot Mallorca.

RESTAURACIÓ DE L'ORGUE

Està avançant a bon ritme la restauració de l'orgue de la parròquia, a càr-

rec de l'orguer de Campanet, Pere Reynolds. Esperam que per les properes festes de Nadal el puguem sentir tocar.

ELS ESCOLANETS NO PAREN

La pròxima concentració inter-parroquial d'escolanets no serà a Lluc, com dèiem el mes passat, sinó a la residència de la Colònia de Sant Pere (Artà). És un lloc molt adequat per a trobades d'aquest tipus i amb bons espais per treballar, tant per vora mar com per la muntanya.

Els dies de convivència començaran dia 2 de gener de bon matí i acabaran dia 5, just a punt per anar a esperar els Reis.

A més de les trobades amb al.lots d'altres parròquies, els escolanets de Montuïri també han agafat el gust a fer sortides amb bicicleta. Han visitat altres pobles com Sant Joan, Pina i Lloret de Vista Alegre, com també algunes possessions, el talaiot de Son Fornés, les coves de Na Cotona, etc.

(Més informació d'Església a la pàgina 15)

Grup de 24 joves que el diumenge dia 20 de Novembre reberen la Confirmació, acompanyats pels padrins, capellans i el bisbe